

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	7Sžo/84/2014
Identifikačné číslo spisu:	6013200176
Dátum vydania rozhodnutia:	28.04.2016
Meno a priezvisko:	JUDr. Zdenka Reisenauerová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2016:6013200176.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zdenky Reisenauerovej a členiek senátu JUDr. Violy Takáčovej, PhD. a JUDr. Júlie Horskej, v právnej veci žalobcu: Krajský prokurátor v Banskej Bystrici, Banská Bystrica, Partizánska cesta č. 1, proti žalovanému: Obvodný banský úrad v Banskej Bystrici, so sídlom v Banskej Bystrici, ul. 29. mája č. 2, za účasti: 1/ Urbárska spoločnosť, pozemkové spoločenstvo Banská Bystrica - časť Majer, Banská Bystrica, Stavebná č. 4, IČO: 42 302 013, 2/ K V E S T s.r.o., so sídlom v Banskej Bystrici, Severná č. 22, IČO: 31 558 518, právne zastúpený JUDr. Radovanom Szárszoiom, advokátom a konateľom ADVOKÁTSKA KANCELÁRIA JUDr. Radovan Szárszoi, s.r.o., so sídlom v Banskej Bystrici, Bakossova č. 14464/3C, IČO: 47 254 491 a 3/ Mesto Banská Bystrica, Československej armády č. 26, IČO: 00 313 271, v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného zo dňa 9. augusta 2010, číslo: 934-2470/2010, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 27. júna 2014, č. k. 24S/16/2013-75, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 27. júna 2014, č. k. 24S/16/2013-75, p o t v r d z u j e .

Žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

I.

Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Banskej Bystrici (ďalej len „krajský súd“) podľa ust. § 250j ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“) zamietol žalobu žalobcu, ktorou sa domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného zo dňa 9. augusta 2010, číslo: 934-2470/2010 (ďalej len „napadnuté rozhodnutie“). Predmetným rozhodnutím žalovaný spoločnosti K V E S T s.r.o. (ďalej len „účastník 2/“, alebo aj „žiadateľ“) povolil I. likvidáciu časti lomu H. v rozsahu predloženého Plánu likvidácie časti ťažobného priestoru ložiska L. a plánu využívania ložiska L. - doťaženie pre roky 2010 - 2020 a II. dobývanie v rámci doťaženia časti ložiska nevyhradeného nerastu v lome H..

Krajský súd z obsahu súdneho spisu, ktorého súčasťou tvoril administratívny spis žalovaného, mal za preukázané, že účastník 2/ požiadal žalovaného ako príslušný správny orgán o povolenie banskej činnosti v zmysle ust. § 17 ods. 1 zákona č. 51/1988 Zb. o banskej činnosti, výbušninách a o štátnej banskej správe (ďalej len „zákon č. 51/1988 Zb.“). Na základe výzvy žalovaného, účastník 2/ predložil podklady a dokumentáciu potrebnú pre vydanie rozhodnutia. Zároveň predložil ako doklad preukazujúci jeho právo k pozemkom dotknutým predmetnou činnosťou Nájomnú zmluvu č. 1/2002 o prenájme pozemkov uzatvorenú 14. novembra 2002 medzi Urbárskou spoločnosťou, pozemkové spoločenstvo Banská Bystrica - časť Majer (účastník 1/) ako prenajímateľom a účastníkom 2/ ako nájomcom. Predmetom uvedenej nájomnej zmluvy boli ťažbou dotknuté pozemky nachádzajúce sa na parcele KN-C č. 1204/1, 1204/2, 1204/3. Uvedená nájomná zmluva bola uzatvorená na dobu určitú, a to do 31. decembra 2012. Rovnako účastník 2/ predložil Dodatok č. 1 zo dňa 28. decembra 2009 k vyššie uvedenej nájomnej zmluve č. 1/2002, predmetom ktorého bolo predĺženie pôvodnej nájomnej zmluvy č. 1/2002 na dobu určitú až do 31. decembra 2020. Uvedenú nájomnú zmluvu zo dňa 14. novembra 2002, č. 1/2002 ako aj Dodatok č. 1 zo dňa 28. decembra 2009 podpísala za prenajímateľa osoba splnomocnená konať v mene Urbárskej spoločnosti, pozemkového spoločenstva Banská Bystrica - časť Majer - p. H. H.

Žalobca v žalobe predovšetkým namietal, že pokiaľ žiadateľ uzavrel nájomnú zmluvu, muselo by z nej vyplývať, že prenajímateľ je jediným vlastníkom ťažbou dotknutých pozemkov, ktorý sa vzdáva práva prednosti na povolenie dobývania ložiska nevyhradeného nerastu, a pokiaľ nebola nájomná zmluva doložená dokladmi, že povolovanou ťažbou dotknuté nehnuteľnosti sú súčasťou spoločnej nehnuteľnosti členov pozemkového spoločenstva, alebo majetkom spoločenstva, alebo jeho členov, nebola spôsobilá táto zmluva ako doklad, ktorým by žiadateľ preukázal stret záujmov z hľadiska ochrany vlastníckych vzťahov v celom rozsahu.

Namietal, že pozemkové spoločenstvo uvádzané v nájomnej zmluve ako prenajímateľ nemôže disponovať vlastníckym právom k pozemkom, ktoré podliehajú zákonnému pojmu „spoločná nehnuteľnosť“, nakoľko ním disponujú iba jej všetci spoluvlastníci ako členovia spoločenstva. Dodal, že aj keď za pozemkové spoločenstvo koná navonok splnomocnenec oznámený príslušnému registrovému orgánu, musí mať podľa žalobcu stanovený rozsah oprávnení zastupovať spoločníkov a nie je možné, aby splnomocnenie zahŕňalo aj dispozičné právo k spoločnej nehnuteľnosti. V prípade, ak v nájomnej zmluve uvedený a podpísaný splnomocnenec nedisponoval osobitným splnomocnením členov spoločenstva, takúto zmluvu nie je možné považovať za platnú a spôsobilú vyvolať zamýšľané právne účinky pre žiadateľa spojené so vznikom jeho práva užívať dotknuté nehnuteľnosti.

Uvedené námietky vyhodnotil krajský súd ako nedôvodné. Skutočnosť, že Urbárska spoločnosť, pozemkové spoločenstvo Banská Bystrica - časť Majer je uvedené v nájomnej zmluve ako prenajímateľ, súd vyhodnotil ako nedostatok formálnych náležitostí zmluvy nemajúci za následok jej neplatnosť. Poukázal na to, že spoločenstvo tvoria jeho jednotliví spoločníci (vlastníci podielov spoločnej nehnuteľnosti) zapísaní do zoznamu spoločníkov, a aj v prípade, keď v predmetnej nájomnej zmluve, resp. aj v jej dodatku, je na strane prenajímateľa označené pozemkové spoločenstvo svojím názvom (t.j. tak, ako je zapísané v registri pozemkových spoločenstiev na príslušnom obvodnom úrade), a nie sú v nej označení jeho jednotliví členovia (spoločníci) tvoriaci predmetné pozemkové spoločenstvo, túto skutočnosť pre účely posúdenia nájomnej zmluvy (a jej dodatku) ako dokladu predloženého žiadateľom v konaní podľa ustanovení zákona č. 51/1988 Zb. a ust. § 2 ods. 3, písm. d/ vl. nariadenia č. 520/1991 Zb. o podmienkach využívania ložísk nevyhradených nerastov (ďalej len „nariadenie č. 520/1991 Zb.“), je možné považovať len za formálnu chybu.

Skutočnosť, že žalovaný správny orgán si v správnom konaní nevyžiadal zoznam spoločníkov, nemôže mať podľa názoru krajského súdu vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia vo vzťahu k posúdeniu žiadateľom predloženej nájomnej zmluvy, pretože predmetné pozemkové spoločenstvo označené ako prenajímateľ v nájomnej zmluve, ktorou žiadateľ preukazoval svoj vzťah k pozemku v zmysle ust. § 2 ods. 3, písm. d/ nariadenia č. 520/1991 Zb., bolo v čase uzavretia nájomnej zmluvy i dodatku nesporne zapísané v registri pozemkových spoločenstiev vedenom príslušným obvodným úradom (z čoho vyplýva, že všetky zákonom predpísané doklady a listiny museli byť tomuto príslušnému orgánu k žiadosti o zápis predložené), ktorá skutočnosť vyplýva z výpisu z Evidencie pozemkových spoločenstiev

nachádzajúceho sa v administratívnom spise, t.j. nebol dôvod pochybovať o tom, ktorí spoločníci toto pozemkové spoločenstvo tvoria.

Krajský súd ďalej uviedol, že pokiaľ je nepochybné, ktorí spoločníci tvoria pozemkové spoločenstvo, ktoré je v príslušnej nájomnej zmluve označené ako „prenajímateľ“ dotknutých nehnuteľností, žalovaný správny orgán nemal dôvod pre účely predmetného správneho konania, aj vzhľadom na žiadateľom predložený ďalší doklad - súhlasné vyjadrenie Urbárskej spoločnosti, pozemkové spoločenstvo Banská Bystrica - časť Majer zo dňa 19. apríla 2010, preverovať samotné vlastnícke vzťahy, pokiaľ boli rozhodné skutočnosti osvedčené Výpisom z katastra nehnuteľností, ktorého obsahom je výpis z evidenčného listu zo dňa 7. apríla 2010, číslo 622, z ktorého vyplýva, že držiteľom alebo inou oprávnenou osobou predmetných pozemkov bola Urbárska spoločnosť, pozemkové spoločenstvo Banská Bystrica - časť Majer, za ktorú navonok konal H. H.

Námietku žalobcu, že p. H. H. nebol oprávnený podpísať predmetnú nájomnú zmluvu, nakoľko nedisponoval osobitným splnomocnením členov spoločenstva, krajský súd s poukazom na ust. § 10 ods. 2 toho času platného a účinného zákona č. 181/1995 Z. z. o pozemkových spoločenstvách, krajský súd považoval za nedôvodnú. V zmysle výpisu z Evidencie pozemkových spoločenstiev vyplýva, že p. H. H. bol počnúc dňom 5. novembra 2001 a aj v čase podpisovania príslušnej nájomnej zmluvy splnomocnený konať v mene spoločníkov pozemkového spoločenstva navonok. Dodal, že uznesením členskej schôdze Urbárskej spoločnosti, pozemkové spoločenstvo Banská Bystrica - časť Majer zo dňa 1. mája 1997, bod 2, bol p. H. H. splnomocnený konať v mene spoločenstva.

Napokon aj námietka žalobcu, že žiadateľom požadovaná činnosť má podliehať posudzovaniu vplyvov na životné prostredie v zmysle ust. § 18 ods. 1 zákona č. 24/2006 Z. z. o posudzovaní vplyvov na životné prostredie a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon č. 24/2006 Z. z.“), nakoľko plánovaná ťažba mala presiahnuť prahové hodnoty zodpovedajúce kritériám bodu č. 11 časť B, Prílohy č. 8 zákona č. 24/2006 Z. z., bola zo strany krajského súdu vyhodnotená ako nedôvodná. Mal za preukázané, že v danom prípade nie sú prekročené prahové hodnoty a rovnako nie je vykonávaná ťažba v rozsahu nad 5ha záberu plochy a v objeme nad 100.000 ton ročne.

Záverom krajský súd poukázal aj na ust. § 249 ods. 3 OSP, z ktorého vyplýva, že prokurátor pri podaní návrhu podľa ust. § 35 ods. 1 písm. b/ OSP dbá o to, aby práva nadobudnuté v dobrej viere boli čo najmenej dotknuté a dospel k záveru, že v danom prípade, uvedená podmienka vzhľadom na princípy právnej istoty a ochranu nadobudnutých práv, splnená nebola.

O náhrade trov konania súd nerozhodoval z odôvodnením, že účastníci si náhradu trov konania neuplatnili, pričom o povinnosti nahradiť trovy konania rozhoduje súd len na návrh.

II.

Proti rozsudku krajského súdu podal žalobca v zákonnej lehote odvolanie. Žiadal, aby odvolací súd napadnutý rozsudok krajského súdu zmenil tak, že napadnuté rozhodnutie žalovaného zruší a vec vráti žalovanému na ďalšie konanie.

V podanom odvolaní sa žalobca pridŕžoval dôvodov v žalobe obsiahnutých. Naďalej považoval napadnuté rozhodnutie za nezákonné a odvolaním napadnutý rozsudok krajského súdu za nesprávny, založený na nesprávnom právnom posúdení veci.

Dôvodil, že spoločná nehnuteľnosť pozemkového spoločenstva nie je a nemôže byť vlastníctvom pozemkového spoločenstva, ale ostáva vo vlastníctve jednotlivých členov pozemkového spoločenstva, ktorí ju majú v nedeliteľnom podielovom spoluvlastníctve. Pozemkové spoločenstvo uvádzané v príslušnej nájomnej zmluve ako prenajímateľ, nemôže disponovať vlastníckym právom k pozemkom, ktoré podliehajú zákonom uvedenému pojmu „spoločná nehnuteľnosť“, lebo ním disponujú výlučne jej

spoluvlastníci ako členovia spoločenstva. Preto skutočnosť, že nájomnú zmluvu uzavrelo pozemkové spoločenstvo nemôže byť len nedostatkom formálnych náležitostí zmluvy. Nájomná zmluva uzavretá s pozemkovým spoločenstvom nemohla sama osebe postačovať na preukázanie práva k pozemku. Rovnako tak ani súhlasné vyjadrenie osoby oprávnenej konať za pozemkové spoločenstvo konať navonok nemohlo nahradiť bez ďalšieho súhlas vlastníkov pozemkov. Na uvedené sú oprávnení výlučne členovia spoločenstva (vlastníci) v súhrne s nadpolovičnou väčšinou podielov v rámci práva rozhodovať o hospodárení so spoločnou vecou v zmysle ust. § 139 ods. 2 Občianskeho zákonníka v spojení s ust. § 2 ods. 3 zákona č. 181/1995 Z. z.

Žalobca ďalej uviedol, že je neakceptovateľný taký výklad zákona č. 181/1995 Z. z., na základe ktorého by členovia spoločenstva založením spoločenstva zápisom do zoznamu spoločníkov vyslovili úmysel osobne nevykonávať vlastnícke právo a toto oprávnenie preniesli na spoločenstvo. Preto v tejto súvislosti je potrebné rozlišovať na jednej strane pojem „majetok spoločenstva“, ktorého nadobudnutie je závislé od hospodárenia so spoločnou nehnuteľnosťou (výnosy), a ktoré je vo vlastníctve spoločenstva, a na strane druhej pojem „spoločný majetok, resp. nehnuteľnosť“, ktorá nie je vlastníctvom spoločenstva a ostáva vo vlastníctve jednotlivých členov pozemkového spoločenstva.

Vzhľadom na uvedené vyššie, žalobca zastáva názor, že príslušná nájomná zmluva sama o sebe nemôže byť spôsobilá na preukázanie práva k pozemku, nakoľko nie je uzavretá s vlastníkmi pozemkov, a ani inou na uzavretie oprávnenou osobou. Keďže pozemkové spoločenstvo nie je vlastníkom dotknutých pozemkov, z nájomnej zmluvy nemožno vyvodiť súhlas vlastníka pozemku s používaním pozemku na banskú činnosť. Uvedený súhlas taktiež nemožno vyvodiť z vyjadrenia k plánu osoby poverenej konať navonok za pozemkové spoločenstvo.

Záverom žalobca skonštatoval, že nedostatok súhlasu vlastníkov s využívaním ich pozemkov treťou osobou bez ich súhlasu, možno považovať za závažný zásah do ich ústavou garantovaného vlastníckeho práva.

III.

Žalovaný sa vo vyjadrení k odvolaniu nestotožnil s názorom žalobcu a navrhol, aby odvolací súd rozsudok krajského súdu potvrdil. Na znak správnosti svojho postupu v súlade s právnymi predpismi poukázal predovšetkým na:

- zápis č. 7 z členskej výročnej schôdze Urbáru zo dňa 16. apríla 1994, deklarujúceho prítomnosť nadpolovičnej väčšiny členov a uznášaniaschopnosť jej členov. Zároveň v bode 8 bola schválená Zmluva o prenájme lomu žiadateľovi
- oznámenie zo dňa 8. februára 1996 o vzniku Urbárskej spoločnosti, pozemkové spoločenstvo Banská Bystrica - časť Majer bez právnej subjektivity
- jednohlasne prijaté uznesenie z členskej schôdze zo dňa 1. mája 1997, na ktorej bol splnomocnený bývalý tajomník p. H. H. konať v mene spoločenstva
- kópiu z evidencie pozemkových spoločenstiev, v ktorej je uvedené, že v období od 5. novembra 2001 do 15. júna 2012 (v čase uzavretia príslušnej nájomnej zmluvy a jej dodatku) bol p. H. H. splnomocnený konať za Urbársku spoločnosť, pozemkové spoločenstvo Banská Bystrica - časť Majer
- zápis č. 20 z valného zhromaždenia zo dňa 13. decembra 2009, v ktorom je pod bodom č. 4 schválený dodatok k nájomnej zmluve so žiadateľom (K V E S T s.r.o.)
- súhlas Urbárskej spoločnosti, pozemkové spoločenstvo Banská Bystrica - časť Majer zo dňa 19. apríla

2010 s predloženým Plánom likvidácie časti ťažobného priestoru ložiska L. a Plánom využívania časti ložiska L. - doťaženie na roky 2010 až 2020 podpísaný p. H. H.

Účastník 1/ Urbárska spoločnosť, pozemkové spoločenstvo Banská Bystrica - časť Majer sa v podanom vyjadrení k odvolaniu stotožnil s odvolaním žalobcu. Uviedol, že príslušný dodatok k nájomnej zmluve mali podpísať všetci spoluvlastníci dotknutej nehnuteľnosti, resp. všetci spoluvlastníci mali p. H. H. splnomocniť k podpisu tohto dodatku. Dodal, že označená nehnuteľnosť, na ktorú bolo vydané povolenie nebola evidovaná na liste vlastníctva v registri „C“, resp. list vlastníctva k nej nebol založený. Ďalej uviedol, že žiadateľ nedostatočne preukázal svoje práva k pozemkom, pričom napadnutým rozhodnutím žalovaného boli priamo dotknuté aj práva tretích osôb, a to konkrétne práva spoluvlastníkov Urbárskej spoločnosti Šáľková.

Záverom účastník 1/ konštatoval, že pozemkové spoločenstvo - Urbárska spoločnosť, pozemkové spoločenstvo Banská Bystrica - časť Majer s právnou subjektivitou nie je právnym nástupcom pozemkového spoločenstva - Urbárska spoločnosť, pozemkové spoločenstvo Banská Bystrica - časť Majer bez právnej subjektivity. Z toho dôvodu má za to, že všetky nájomné zmluvy ako aj iné obchodné zmluvy uzatvorené pozemkovým spoločenstvom bez právnej subjektivity stratili svoju právoplatnosť.

Účastník 2/ K V E S T s.r.o. (žiadateľ) sa v podanom vyjadrení k odvolaniu v plnom rozsahu stotožnil s argumentáciou krajského súdu uvedenou v písomnom vyhotovení rozsudku. Navrhol, aby odvolací súd v celom rozsahu potvrdil rozsudok krajského súdu.

Uviedol, že p. H. H. bol v čase podpisu nájomnej zmluvy ako aj jej dodatku splnomocnený konať v mene spoločníkov pozemkového spoločenstva navonok bez obmedzenia.

Poukázal na to, že uvedenie Urbárskej spoločnosti, pozemkového spoločenstva Banská Bystrica - časť Majer (v zastúpení p. H. H.) na strane prenajímateľa nemôže mať za následok jej neplatnosť. Ide o formálny nedostatok náležitostí zmluvy.

Ďalej uviedol, že po predložení všetkých relevantných listín zo strany žiadateľa, nebol žalovaný správny orgán povinný preverovať vlastnícke vzťahy na spoločnej nehnuteľnosti. Navyše samotná Urbárska spoločnosť, pozemkové spoločenstvo Banská Bystrica - časť Majer ako účastník správneho konania takúto námietku (námietku nedostatku súhlasu) nikdy nevniesol a rovnako ani proti rozhodnutiu žalovaného správneho orgánu si neuplatnil riadny opravný prostriedok.

Záverom dodal, že uvedená nájomná zmluva nebola nikdy zmluvnými stranami spochybňovaná, pričom všetky ročné platby nájomného zo strany žiadateľa za obdobie počnúc 14. novembrom 2002 až do súčasnosti, vrátane rokov 2010 - 2014, boli účastníkom 1/ Urbárskou spoločnosťou, pozemkovým spoločenstvom Banská Bystrica - časť Majer prijaté a podiely jednotlivým členom tejto spoločnosti aj priebežne vyplácané.

Účastník 3/ Mesto Banská Bystrica sa podanému odvolaniu písomne nevyjadril.

K podanému odvolaniu žalobcu sa vyjadril aj Hlavný banský úrad so sídlom v Banskej Štiavnici žiadajúc napadnutý rozsudok krajského súdu potvrdiť. Zdôraznil, že v súlade s § 2 ods. 3 písm. d / nariadenia vlády SR č. 520/1991 Zb. o podmienkach využívania ložísk nerastov si organizácia K V E S T s.r.o. svoju povinnosť splnila, keď predloženými dokladmi preukázala svoje právo k pozemkom. Tvrdenie žalobcu týkajúce sa výkladu z § 19 ods. 5 zákona o banskej činnosti, podľa ktorého ak subjekt, ktorý nedisponuje vlastníckym právom (spoluvlastníckym) právom, musí obstaráť súhlas majiteľa pozemku s používaním pozemku na čas potrebný na dobývanie ložiska za primeranú náhradu, je nepresné z dôvodu, že citované zákonné ustanovenie neupravuje problematiku vydávania súhlasu majiteľa pozemku na vykonávanie činnosti banským spôsobom iným subjektom, ale upravuje postup, keď majiteľ nesúhlasí s použitím pozemku na dobývanie ložiska. Nepresnosť tvrdenia žalobcu je aj v tom, že zo žiadneho právneho predpisu nevyplýva nutnosť spoplatnenia súhlasu majiteľa pozemku v zmysle žalobcom

uvádzanej formuly „za primeranú náhradu“. Na záver podotkol, že Pozemkové spoločenstvo, resp. jeho členovia ako účastníci správneho konania o povolenie činnosti vykonávanej banským spôsobom v lome H., ktorého výsledkom je napadnuté rozhodnutie, doteraz nenapadli nájomnú zmluvu na príslušnom súde napriek tomu, že na uvedenú možnosť poukazuje napadnutého rozhodnutie HBÚ č. 938-1742/2012 zo dňa 19. septembra 2012 o proteste prokurátora.

IV.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP) preskúmal napadnutý rozsudok ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo v medziach podaného odvolania žalobcu (§ 246c ods. 1 prvá veta OSP a § 212 ods. 1 OSP), odvolanie prejednal bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 250ja ods. 2 OSP), keď deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne 5 dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk <. (§ 156 ods. 1 a ods. 3 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá a § 211 ods. 2 OSP) a dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné.

Predmetom odvolacieho konania v preskúmvanej veci bol rozsudok krajského súdu, ktorým súd prvého stupňa zamietol žalobu, ktorou sa žalobca proti žalovanému správnomu orgánu domáhal preskúmania zákonnosti jeho rozhodnutia, ktorým tento organizácií K V E S T s.r.o., so sídlom v Banskej Bystrici, Severná č. 22, IČO: 31 558 518, v katastrálnom území H. povolil

- I. likvidáciu časti lomu H. v rozsahu predloženého „Plánu likvidácie časti ťažobného priestoru ložiska L. a plánu využívania ložiska L. - doťaženie pre roky 2010 - 2020“, ktorý je zaprotokolovaný na Obvodnom banskom úrade v Banskej Bystrici pod č. j. 934-1639/2010 a

- II. dobývanie v rámci doťaženia časti ložiska nevyhradeného nerastu v lome H., a to v rozsahu už vyššie uvedeného predloženého plánu likvidácie.

Podľa § 247 ods. 1 OSP podľa ustanovení tejto hlavy sa postupuje v prípadoch, v ktorých fyzická alebo právnická osoba tvrdí, že bola na svojich právach ukrátená rozhodnutím a postupom správneho orgánu, a žiada, aby súd preskúmal zákonnosť tohto rozhodnutia a postupu.

Pri preskúmvaní zákonnosti rozhodnutia je pre súd rozhodujúci skutkový stav, ktorý tu bol v čase vydania napadnutého rozhodnutia. Súd môže vykonať dôkazy nevyhnutné na preskúmanie napadnutého rozhodnutia (§ 250i ods. 1 OSP).

V rámci správneho prieskumu súd skúma aj procesné pochybenia správneho orgánu namietané v žalobe, a či uvedené procesné pochybenie správneho orgánu je takou vadou konania pred správnym orgánom, ktorá mohla mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia (§ 250i ods. 3 OSP).

Pri rozhodnutí, ktoré správny orgán vydal na základe zákonom povolenej voľnej úvahy (správne uváženie), preskúmvajúc súd iba, či také rozhodnutie nevybočilo z medzí a hľadísk ustanovených zákonom. Súd neposudzuje účelnosť a vhodnosť správneho rozhodnutia (§ 245 ods. 2 OSP).

Zákon č. 51/1988 Zb. ustanovuje podmienky vykonávania banskej činnosti a činnosti vykonávanej banským spôsobom najmä z hľadiska racionálneho využívania ložísk nerastov, bezpečnosti práce a prevádzky, ochrany pracovného prostredia, ako aj podmienky používania výbušnín a upravuje organizáciu a pôsobnosť orgánov štátnej banskej správy.

Podľa § 17 ods. 1, 2 zákona č. 51/1988 Zb., žiadosť o povolenie banskej činnosti podľa § 9 až 13 s predpísanou dokumentáciou a dokladmi predkladá organizácia najneskôr 3 mesiace pred plánovaným začatím prác obvodnému banskému úradu.

(2) Ak banskou činnosťou sú ohrozené právom chránené objekty a záujmy, musia sa so žiadosťou predložiť doklady o vyriešení stretov záujmov.

Podľa § 18 ods. 1 zákona č. 51/1988 Zb., účastníkmi konania o povolenie banskej činnosti sú žiadateľ, fyzické a právnické osoby, ktorých práva a právom chránené záujmy alebo povinnosti môžu byť povolením dotknuté, fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorej toto postavenie vyplýva z osobitného predpisu a obec, v územnom obvode ktorej sa má banská činnosť vykonávať.

Podľa § 18b ods. 1, 2 veta prvá a 3 zákona č. 51/1988 Zb., obvodný banský úrad v konaní o povolenie banskej činnosti podľa § 17 preskúma najmä

- a) úplnosť plánu a dokumentácie,
- b) vyriešenie stretov záujmov,
- c) dodržanie zásad banskej technológie pri zabezpečení racionálneho využívania výhradného ložiska,
- d) banské oprávnenie a osvedčenie o odbornej spôsobilosti zodpovedného vedúceho zamestnanca.

(2) Ak je predložená dokumentácia úplná a správna a došlo k vyriešeniu stretov záujmov, obvodný banský úrad povolí banskú činnosť.

(3) V povolení banskej činnosti obvodný banský úrad podľa potreby určí aj osobitné technické podmienky banskej činnosti a rozhodne o námietkach účastníkov konania.

Podľa § 19 ods. 1 - 5 a 9 zákona č. 51/1988 Zb., dobývanie ložiska nevyhradeného nerastu, ako aj zabezpečenie a likvidáciu banských diel a lomov možno vykonávať iba na základe povolenia obvodného banského úradu. Na účely tohto zákona sa dobývaním rozumie akákoľvek činnosť fyzických osôb a právnických osôb zameraná na získanie nerastu z ložiska. Obvodný banský úrad povoľuje aj banské stavby slúžiace dobývaniu ložiska nevyhradeného nerastu a úprave nerastov v súvislosti s ich dobývaním vrátane umiestnenia stavby, ako aj ich užívanie, zmeny a odstránenie; obvodný banský úrad uvedené stavby povoľuje v lomoch (kameňolomy, štrkovne, pieskovne a pod.), v hraniciach územia vymedzeného v rozhodnutí o využití územia na dobývanie ložiska nevyhradeného nerastu, ak sa nevykonala rekultivácia pozemku.

(2) Prednosť na povolenie dobývania ložiska nevyhradeného nerastu má vlastník pozemku.

(3) So žiadosťou o povolenie dobývania ložiska nevyhradeného nerastu organizácia predkladá územné rozhodnutie a plán využívania ložiska. So žiadosťou o povolenie zabezpečenia alebo likvidácie banských diel a lomov organizácia predkladá plán ich zabezpečenia alebo likvidácie.

(4) Na konanie o povolenie dobývania ložiska nevyhradeného nerastu, zabezpečenia alebo likvidácie banských diel a lomov, konanie o zmenu povoleného dobývania ložiska nevyhradeného nerastu a konanie o predĺženie doby platnosti povolenia na dobývanie ložiska nevyhradeného nerastu, ako aj zabezpečenie a likvidáciu banských diel a lomov sa vzťahujú obdobne § 17 a 18 a 18b.

(5) Ak majiteľ pozemku nesúhlasí ani za primeranú náhradu s používaním pozemku na čas potrebný na dobývanie ložiska a ak verejný záujem na dobývaní ložiska nevyhradeného nerastu prevažuje nad oprávneným záujmom vlastníka pozemku, môže organizácia nadobudnúť právo užívania pozemku aj vyvlastnením. Obdobne sa postupuje pri stavbách alebo iných právach, ktoré majú byť dotknuté dobývaním.

Podľa § 1 zákona č. 181/1995 Z. z. o pozemkových spoločenstvách (ďalej len „zákon č. 181/1995 Z. z."), tento zákon upravuje vznik, právne postavenie, hospodárenie a zánik pozemkových spoločenstiev, ako aj niektoré práva, povinnosti a vzájomné vzťahy členov pozemkového spoločenstva.

Podľa § 2 ods. 1 písm. c/ a § 2 zákona č. 181/1995 Z. z., pozemkovým spoločenstvom (ďalej len „spoločenstvo“) sa rozumie pozemkové spoločenstvo založené podľa tohto zákona.

(2) Členom spoločenstva podľa odseku 1 sú všetci spoluvlastníci spoločnej nehnuteľnosti.

Podľa § 9 zákona č. 181/1995 Z. z., spoločenstvo podľa tohto zákona môže vzniknúť ako spoločenstvo bez právnej subjektivity alebo ako spoločenstvo s právnou subjektivitou.

Podľa § 10 ods. 1 a 2 zákona č. 181/1995 Z. z., spoločenstvo bez právnej subjektivity zakladajú vlastníci podielov spoločnej nehnuteľnosti (ďalej len „spoločníci“) zápisom do zoznamu spoločníkov. Podmienkou zápisu je aj písomné vyhlásenie spoločníkov o združení sa. Na vznik spoločenstva bez právnej subjektivity je potrebný zápis spoločníkov vlastníacich najmenej dve tretiny spoločnej nehnuteľnosti a súhlas Slovenského pozemkového fondu za vlastnícke podiely spoločnej nehnuteľnosti v jeho správe.

(2) Spoločníci sú povinní oznámiť vznik spoločenstva bez právnej subjektivity obvodnému lesnému úradu, ktorý vedie register pozemkových spoločenstiev. Spoločníci súčasne oznámia, kto je splnomocnený v ich mene konať navonok. 16) - § 31 Občianskeho zákonníka.

Z administratívneho spisu vyplýva, že účastník 2/ - K V E S T s.r.o. dňa 13. mája 2010 požiadal o povolenie činnosti podľa priloženého Plánu likvidácie časti ťažobného priestoru ložiska L. a plánu využívania časti ložiska L. - dotáženie pre roky 2010 - 2020. K uvedenému Plánu likvidácie žiadateľ priložil Zmluvu o nájme nehnuteľností zo dňa 14. novembra 2002, číslo 1/2002 uzavretú medzi Urbárskou spoločnosťou, pozemkové spoločenstvo v Banskej Bystrici - časť Majer ako prenajímateľom a spoločnosťou K V E S T s.r.o. ako nájomcom. Za prenajímateľa uvedenú zmluvu podpísal p. H. H., ako osoba splnomocnená konať v mene spoločenstva. Za nájomcu zmluvu uzavrel konateľ spoločnosti p. Ing. Jozef Uhrík. Predmet nájomnej zmluvy bol prenájom parciel č. 1204/1 o výmere 40.997 m² (ostatná plocha - lom), č. 1204/2 o výmere 82 m² (budova) a č. 1204/3 o výmere 14 m² (elektrorozvodňa). Doba nájmu bola dohodnutá na dobu určitú, a to od 1. októbra 2002 do 31. decembra 2012.

Ďalej priložil Dodatok č. 1 k Zmluve o nájme nehnuteľností z 28. decembra 2009, podpísaný totožnými osobami ako pôvodná nájomná zmluva s tým, že doba nájmu sa predĺžila až do 31. decembra 2020.

Prílohu Plánu likvidácie ďalej tvoril:

- súhlas Urbárskej spoločnosti, pozemkové spoločenstvo v Banskej Bystrici - časť Majer zo dňa 19. apríla 2010 s navrhnutým postupom likvidácie časti ťažobného priestoru a plánom využívania časti ložiska L. s cieľom dotážiť nevyťažný materiál v ďalšom období
- vyjadrenie Krajského úradu životného prostredia v Banskej Bystrici, Odbor starostlivosti o životné prostredie zo dňa 3. februára 2010, číslo 2010/00379-Fi o tom, že nemá námietky k príslušnému Plánu likvidácie
- vyjadrenie Obvodného úradu životného prostredia v Banskej Bystrici zo dňa 21. januára 2010, číslo 2010/00550/SB, v ktorom stanovil druh odpadov na uskladňovanie pri likvidácii ložiska
- kópia katastrálnej mapy (kat. úz. H.) a výpis z evidenčného listu č. 622, z ktorého vyplýva, že ku dňu jeho vyhotovenia (7. apríl 2010) bol jediným držiteľom, alebo inou oprávnenou osobou k dotknutým parcelám Urbárska spoločnosť, pozemkové spoločenstvo v Banskej Bystrici - časť Majer
- rozhodnutie vedúceho organizácie K V E S T s.r.o. z augusta 2007, číslo 2/2007 o vydaní dokumentu, predmetom ktorého bolo posúdenie rizika pracovníkov v lome L., spracovanie vyhodnotenia neodstrániteľných nebezpečenstiev a neodstrániteľných ohrození pri realizácii prác uvádzaných v technologických a pracovných postupoch a stanovenie rozsahu rizík a nebezpečenstiev vyplývajúcich z

druhu vykonávaných prác a činností

Na základe výzvy žalovaného, žiadateľ predložil k predmetnej žiadosti aj rozhodnutie Obvodného úradu životného prostredia v Banskej Bystrici zo dňa 9. apríla 2010, číslo 2010/00948-1/ED, ktorým bol schválený žiadateľom predložený postup výpočtu množstva emisie znečisťujúcich látok na určenie poplatkov pre zdroj znečisťovania ovzdušia a rozhodnutie Mesta Banská Bystrica zo dňa 29. júna 2010, číslo OVZ-SÚ-15129/2010/Bob., ktorým povolilo využitie územia H. - lom L. podľa žiadateľom predloženého Plánu likvidácie.

Obvodný banský úrad Banská Bystrica ako žalovaný správny orgán príslušný na rozhodnutie podľa ust. § 41 ods. 2 písm. e/ zákona č. 51/1988 Zb. potom, čo mal za preukázané, že žiadateľ splnil všetky zákonom vyžadované podmienky (teda aj vyriešený stret záujmov) povolil dobývanie ložísk nevyhradených nerastov podľa žiadateľom predloženého Plánu likvidácie.

Proti rozhodnutiu žalovaného podal protest prokurátor zo dňa 21. mája 2012, Kd 215/11-17, ktorému nadriadený orgán žalovaného Hlavný banský úrad rozhodnutím zo dňa 19. septembra 2012, číslo 938-1742/2012 nevyhovel. Zároveň uvedené rozhodnutie napadla Urbárska spoločnosť, pozemkové spoločenstvo v Banskej Bystrici - časť Majer odvolaním, o ktorom rozhodlo Ministerstvo hospodárstva Slovenskej republiky rozhodnutím zo dňa 10. decembra 2012, číslo 9813/2012-3200 tak, že odvolanie zamietlo a napadnuté rozhodnutie potvrdilo.

Prokurátor sa následne žalobou domáhal zrušenia napadnutého rozhodnutia žalovaného zo dňa 9. augusta 2010, číslo: 934-2470/2010.

Odvolací súd v rozsahu žalobných ako aj odvolacích dôvodov žalobcu preskúmal rozsudok súdu prvého stupňa ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, pričom v rámci odvolacieho konania skúmal aj napadnuté rozhodnutie žalovaného správneho orgánu a konanie mu prechádzajúce, najmä z toho pohľadu, či sa súd prvého stupňa vysporiadal so zásadnými námietkami uvedenými v žalobe a z takto vymedzeného rozsahu, či správne posúdil zákonnosť a správnosť napadnutého rozhodnutia žalovaného správneho orgánu.

Odvolací súd po vyhodnotení odvolacích dôvodov vo vzťahu k napadnutému rozsudku krajského súdu a vo vzťahu k obsahu súdneho a pripojeného administratívneho spisu v zmysle ust. § 219 ods. 2 OSP konštatuje, že nezistil dôvod na to, aby sa v zásade odchýlil od logických argumentov a relevantných právnych záverov vo veci samej, spolu s poukazom na právnu úpravu vzťahujúcu sa k predmetu konania, uvedenú v odôvodnení napadnutého rozsudku krajského súdu, ktoré vytvárajú dostatočné právne východiská pre vyslovenie výroku napadnutého rozsudku. Senát odvolacieho súdu považuje právne posúdenie preskúmvanej veci krajským súdom za správne a súladné so zákonom.

Pre doplnenie dôvodov a na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia, odvolací súd poukazuje na tú skutočnosť, že v tom čase platný a účinný zákon č. 181/1995 Z. z. rozlišoval dva druhy pozemkových spoločenstiev, a to spoločenstvo bez právnej subjektivity a spoločenstvo s právnou subjektivitou (§ 9 zákona č. 181/1995 Z. z.).

Z ust. § 10 ods. 1 a 2 zákona č. 181/1995 Z. z. vyplýva, že spoločenstvo bez právnej subjektivity zakladajú vlastníci podielov spoločnej nehnuteľnosti - spoločníci, a to zápisom do zoznamu spoločníkov. Jednou z podmienok zápisu je aj písomné vyhlásenie spoločníkov o združení sa. Na vznik spoločenstva bez právnej subjektivity je potrebný zápis spoločníkov vlastníacich najmenej dve tretiny spoločnej nehnuteľnosti a súhlas Slovenského pozemkového fondu za vlastnícke podiely spoločnej nehnuteľnosti v jeho správe. Spoločníci sú povinní oznámiť vznik spoločenstva bez právnej subjektivity obvodnému lesnému úradu, ktorý vedie register pozemkových spoločenstiev a súčasne oznámiť, kto je splnomocnený v ich mene konať navonok.

Pozemkové spoločenstvo môže konať navonok voči tretím osobám buď prostredníctvom svojho

splnomocneného zástupcu (napr. predseda), alebo spoločníci konajú každý samostatne.

V danom prípade Urbárska spoločnosť, pozemkové spoločenstvo v Banskej Bystrici - časť Majer vznikla dňa 12. februára 1996 ako pozemkové spoločenstvo bez právnej subjektivity.

Uvedená skutočnosť vyplýva z Evidencie pozemkových spoločenstiev Obvodného lesného úradu v Banskej Bystrici (číslo evidencie: Práv. 1/1996). Rovnako z príslušnej evidencie vyplýva, že za osobu splnomocnenú konať za spoločníkov bol počnúc dňom 5. novembra 2001 ustanovený p. H. H., ktorý uvedenú funkciu ešte ku dňu realizovaného výpisu z evidencie (15. jún 2012) zastával.

Zmluva č. 1/2002 o nájme nehnuteľností bola podpísaná dňa 14. novembra 2002 p. H. H., teda osobou splnomocnenou v rozhodnom čase konať v mene pozemkového spoločenstva (uznesenie pozemkového spoločenstva zo dňa 1. mája 1997). Uvedená skutočnosť bola dňom 5. novembra 2001 oznámená Obvodnému lesnému úradu Banská Bystrica, ktorý následne vykonal príslušnú zmenu v Evidencii pozemkových spoločenstiev.

Dodatok k Zmluve č. 1/2002 o nájme nehnuteľností bol podpísaný zmluvnými stranami dňa 28. decembra 2009, pričom v mene pozemkového spoločenstva vystupoval oprávnený zástupca p. H. H. V tejto súvislosti odvolací súd považuje za potrebné poukázať na zápis č. 20 z valného zhromaždenia konaného dňa 13. decembra 2009, v ktorom bol pod bodom č. 4 schválený okrem nájomnej zmluvy s Miroslav Vesel - UNI DREVO aj dodatok k nájomnej zmluve so žiadateľom (K V E S T s.r.o.).

Rovnako odvolací súd poukazuje aj na vyslovený súhlas Urbárskej spoločnosti, pozemkové spoločenstvo Banská Bystrica - časť Majer zo dňa 19. apríla 2010 s predloženým Plánom likvidácie časti ťažobného priestoru ložiska L. a Plánom využívania časti ložiska L. - doťaženie na roky 2010 až 2020 podpísaný p. H. H.

Z právnej povahy pozemkových spoločenstiev vyplýva, že toto samo podiely na spoločnej nehnuteľnosti nevlastní a nesmie ich nadobúdať ani od svojich členov. Pozemkové spoločenstvo spoločnú nehnuteľnosť len spravuje. Pod pojmom „spravovať“ treba rozumieť predovšetkým činnosť spočívajúcu v riadení, resp. vedení riadneho chodu spoločenstva. Ide preto o pojem širší, ako je „nakladanie s majetkom“ a zahŕňa v sebe užívanie a požívanie úžitkov zo spoločnej nehnuteľnosti, nakladanie s majetkom v najširšom slova zmysle s výnimkou scudzenia. Preto nájomnú zmluvu na prenájom spoločnej nehnuteľnosti neuzatvárajú jednotliví členovia pozemkového spoločenstva ako prenajímatelia a vlastníci podielov, ale pozemkové spoločenstvo z titulu správy tohto majetku, a súčasne zastúpené osobou splnomocnenou konať v mene spoločenstva. V danom prípade bolo predmetné pozemkové spoločenstvo zastúpené p. H. H., čo vyplýva z už vyššie spomenutej Evidencie pozemkových spoločenstiev zo dňa 15. júna 2012.

Odvolací súd sa taktiež v plnom rozsahu stotožnil s názorom krajského súdu, že žalovaný správny orgán nemal dôvod pre účely predmetného správneho konania vzhľadom na žiadateľom predložený ďalší doklad - súhlasné vyjadrenie Urbárskej spoločnosti, pozemkové spoločenstvo Banská Bystrica - časť Majer zo dňa 19. apríla 2010, preverovať samotné vlastnícke vzťahy, pokiaľ boli rozhodné skutočnosti osvedčené Výpisom z katastra nehnuteľností, ktorého obsahom je výpis z evidenčného listu zo dňa 7. apríla 2010, číslo 622, z ktorého vyplýva, že držiteľom alebo inou oprávnenou osobou predmetných pozemkov bola Urbárska spoločnosť, pozemkové spoločenstvo Banská Bystrica - časť Majer, za ktorú navonok konal p. H. H.

V súvislosti s námietkou žalobcu, že rozsah plánovanej ťažby presahoval prahové hodnoty zodpovedajúce kritériám bodu č. 11 časť B Prílohy č. 8 zákona č. 24/2006 Z. z. o posudzovaní vplyvov na životné prostredie a o zmene a doplnení niektorých zákonov, odvolací súd dospel k rovnakému záveru ako krajský súd, že v danom prípade nie sú prekročené prahové hodnoty a rovnako nie je vykonávaná ťažba v rozsahu nad 5ha záberu plochy a v objeme nad 100.000 ton ročne. V tomto smere odvolací súd bez ďalšieho v plnom rozsahu odkazuje na odôvodnenie krajského súdu.

Rovnako sa odvolací súd v celom rozsahu stotožnil s názorom krajského súdu, že prokurátor pri podaní návrhu podľa ust. § 35 ods. 1 písm. b/ OSP je povinný dbať o to, aby práva nadobudnuté v dobrej viere boli čo najmenej dotknuté, pričom v danom prípade, uvedená podmienka vzhľadom na princíp právnej istoty a ochranu nadobudnutých práv, splnená nebola.

Podľa § 3 ods. 1 a 2 zákona č. 153/2001 Z. z. o prokuratúre (ďalej len „zákon č. 153/2001 Z. z."), prokuratúra chráni práva a zákonom chránené záujmy fyzických osôb, právnických osôb a štátu.

(2) Prokuratúra je v rozsahu svojej pôsobnosti povinná vo verejnom záujme vykonať opatrenia na predchádzanie porušeniu zákonnosti, na zistenie a odstránenie porušenia zákonnosti, na obnovu porušených práv a vyhovenie zodpovednosti za ich porušenie. Pri výkone svojej pôsobnosti je prokuratúra povinná využívať zákonné prostriedky tak, aby sa bez akýchkoľvek vplyvov zabezpečila dôsledná, účinná a rýchla ochrana práv a zákonom chránených záujmov fyzických osôb, právnických osôb a štátu.

Podľa § 27 ods. 2 zákona č. 153/2001 Z. z., ak bezprostredne nadriadený orgán, dozerajúci orgán alebo orgán uvedený v odseku 1 písm. a/ nevyhoví protestu prokurátora, môže prokurátor podať na súd žalobu na preskúmanie zákonnosti tohto rozhodnutia, ak tak ustanovuje osobitný zákon.

Podľa § 35 ods. 1 písm. b/ OSP, prokurátor môže podať návrh na začatie konania, b/ ak ide o preskúmanie zákonnosti rozhodnutí správnych orgánov v prípadoch, v ktorých sa nevyhovelo protestu prokurátora a za podmienok uvedených v tomto zákone;

Podľa § 249 ods. 3 OSP, prokurátor pri podaní návrhu podľa § 35 ods. 1 písm. b/ (ďalej len „žaloba“) dbá o to, aby práva nadobudnuté v dobrej viere boli čo najmenej dotknuté.

Žaloba prokurátora predstavuje osobitný prostriedok preskúmavania zákonnosti rozhodnutí správnych orgánov, z hľadiska toho, že sám účastník sa necíti ukrátený na svojich právach a preto takúto žalobu nepodal. Samotná žaloba prokurátora slúži k plneniu úloh prokuratúry v zmysle ustanovení zákona č. 153/2001 Z. z., chráni objektívne právo, pričom prokurátor, postupujúc v zmysle ust. § 249 ods. 3 OSP, pri jej podaní dbá o to, aby práva nadobudnuté v dobrej viere boli čo najmenej dotknuté. Táto podmienka predstavuje osobitnú náležitosť žaloby.

V danom prípade odvolací súd zistil, že nebola splnená uvedená podmienka náležitosti prokurátorskej žaloby. Prokurátor musí každý prípad posudzovať so zreteľom na všetky okolnosti v zmysle proporcionality výsledku zamýšľaného žalobou a práv účastníka nadobudnutých v dobrej viere.

Účastník 2/ K V E S T s.r.o., so sídlom v Banskej Bystrici, Severná č. 22, IČO: 31 558 518 na základe právoplatného žalobou napadnutého rozhodnutia začal realizovať činnosť v zmysle svojho predloženého Plánu likvidácie, čoho dôkazom je týmto účastníkom 2/ predložený prehľad platieb nájomného hradeného Urbárskej spoločnosti, pozemkové spoločenstvo v Banskej Bystrici - časť Majer. S výkonom uvedenej činnosti vyjadrili súhlas všetky dotknuté správne orgány, vrátane Mesta Banská Bystrica, ktoré rozhodnutím zo dňa 29. júna 2010, číslo OVZ-SÚ-15129/2010/Bob. povolilo využitie ťažbou dotknutej parcely č. 1204/1 v kat. úz. H. podľa Plánu likvidácie.

Aj podľa názoru odvolacieho súdu neobstoí námiетка žalobcu, že nedostatok súhlasu vlastníkov s využívaním ich pozemkov treťou osobou bez ich súhlasu možno považovať za závažný zásah do ich ústavou garantovaného vlastníckeho práva.

Predovšetkým žalobca bližšie nešpecifikoval, v čom konkrétne mal tento ním tvrdný zásah do práv vlastníkov spočívať, keď platnosť nájomnej zmluvy a jej dodatku počas ich platnosti žiaden z potenciálne dotknutých vlastníkov pozemkov nenapadol a nedomáhal sa určenia ich neplatnosti na príslušnom civilnom súde (§ 80 písm. c/ OSP).

Zároveň odvolací súd podotýka, že žiadateľ - K V E S T s.r.o. poskytuje Urbárskej spoločnosti, pozemkové spoločenstvo v Banskej Bystrici - časť Majer adekvátnu náhradu vo forme platieb nájomného, ktoré je následne rozpočítané a rozposielané na účty jednotlivých vlastníkov pozemkov tvoriacich ťažbou dotknuté parcely.

Vzhľadom na okolnosti tohto prípadu, možno dospieť k záveru, že výsledok sledovaný prokurátorom - zrušenie rozhodnutia žalovaného o povolení likvidácie časti lomu H. v rozsahu predloženého Plánu likvidácie časti ťažobného priestoru ložiska L. a plánu využívania ložiska L. - dotáženie pre roky 2010 - 2020 a povolení dobývania v rámci dotáženia časti ložiska nevyhradeného nerastu v lome H., by tak predstavoval zásah do práv účastníka nadobudnutých v dobrej viere. V danom prípade prokurátorom sledovaný cieľ je teda v značnom nepomere (neproporcionalite) v porovnaní so stavom založeným žalobou napadnutým rozhodnutím.

Záverom odvolací súd pripomína, že princíp ochrany práv nadobudnutých v dobrej viere úzko súvisí s princípom právnej istoty.

Vo vzťahu k princípu právnej istoty ústavný súd vo svojej judikatúre viac krát zdôraznil, že s jeho uplatňovaním v právnom štáte sa spája požiadavka všeobecnosti, platnosti, trvácnosti, stability, racionálnosti a spravodlivého obsahu právnych noriem (napr. PL. ÚS 15/98, PL. ÚS 1/04 alebo PL. ÚS 8/04).

Rovnako ústavný súd judikoval, že k princípu právnej istoty neodmysliteľne patrí aj ochrana legálne nadobudnutých práv (napr. I. ÚS 30/99), resp. ochrana v dobrej viere nadobudnutých práv (PL. ÚS 16/95). Vo vzťahu k ochrane legálne, resp. v dobrej viere nadobudnutých práv ústavný súd vo svojej judikatúre uprednostňuje materiálne chápanie právneho štátu, t. j. takého právneho štátu, ktorého znakom je rešpektovanie určitých hodnôt, ktoré sú v prvom rade predstavované základnými právami a slobodami, a zdôrazňuje, že povinnosťou všetkých štátnych orgánov je zabezpečiť reálnu možnosť ich uplatnenia tými subjektmi, ktorým boli priznané (Nález Ústavného súdu Slovenskej republiky zo dňa 23. septembra 2009, sp. zn. PL. ÚS 21/08).

Z vyššie uvedených dôvodov mal odvolací súd za to, že krajský súd nepochybil, ak žalobu v súlade s ust. § 250j ods. 1 OSP zamietol a preto napadnutý rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 27. júna 2014, č. k. 24S/16/2013-75 ako vecne správny podľa ust. § 250ja ods. 3 veta druhá v spojení s § 219 ods. 1, 2 OSP potvrdil.

O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 250k ods. 1 OSP. Podľa výsledku konania neúspešnému žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

Toto rozhodnutie prijal Najvyšší súd Slovenskej republiky v pomere hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 veta tretia zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie n i e j e prípustné.